

Vyprávěla paní Kučerová:

(stalo sa v místě oproti Zemánkom na Vranovskéj, panu Kučerovi)

Poblíž potoka byla osečená louka a na ní „babince“ sena. Tam sa hráli malí ogaři. Najednúc sa objavil cizí ogar a povídá: „ Jindřichu, chyt' ňa!“ A utíkal směrem ke splávku a skočil do vody. Ogaři sa vystrašili, přiletěli dom, vlezli pod stůl a strachy nemohli mluvit. Až na druhý deň svojí mamce vykládali, co sa jim stalo .Jindřich si ještě stačil všimnúť, že tomu ogarovi kapala ze saka voda.

Vyprávěla paní Františka Tomancová, roz.Novosadová:

Naproti nynějšího Šrámkova domu stával mlýn s náhonem (dodnes toto místo nese přízvisko U mlynářů). Jednoho odpoledne šla matka paní Veruny (Hříbkové-později provdaná za Štěpána Novosada) z města. Na kameni u splavu seděl malý ogárek a klátil nožkama. Říkala mu, ať dává pozor, aby nespádl do vody a neublížil si. Chlapec se zasmál a skočil rovnou dolů a zmizel ve vodě. Zůstala stát jako solný sloup, celá zaražená. Sousedka, která šla okolo jí potvrdila, že je to možné, že se jí to nezdálo .Hodně se mluvilo o tom, že tam občas bývá vodník.

Vyprávěl pan Tomanec-historka se stala jeho pradědečkovi z matčiny strany-Kotrla-říkalo se tam u Vaňků:

Bylo to na jaře, když se začalo svážet dřevo z lesa na pilu. Jezdilo pět vozů tažených voly a koňmi. V místech, kde byl splav naproti mlýna, začal se kolem prvního potahu motat a dorážet bílý pes. Voli sebou neklidně házeli, až hospodář vztekle na psa zařval a několikrát ho přetáhl bičem, aby ho odehnal. Pes skočil do vody a zmizel. V tu chvíli vůz naložený těžkými kmeny buků se na rovné cestě převrátil a jeden vůl se přitom zranil. Než vůz přeložili, bylo odpoledne. Tak se pomstil (prý vodník) za rány, které utržil bičem od hospodáře. Prý se tam vodník, jako bílý pes zjevoval.